

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľa: **Ing. M. V.**, bytom R., *právne zast. Mgr. M., advokátkou, P.*, proti odporcovi: **Správa katastra Prievidza**, M. Mišíka 28, Prievidza, *za účasti: Lesy Slovenskej republiky, š.p., SNP 8, Banská Bystrica*, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 3022/2010 zo dňa 25.9.2010, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp/33/2010-45 zo dňa 16. marca 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11Sp/33/2010-45 zo dňa 16. marca 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu č. V 3022/10 zo dňa 25.9.2010, ktorým tento zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva zo zámennej zmluvy, ktorú dňa 26.4.2010 uzavreli navrhovateľ a Slovenská republika – Lesy SR, š.p. Banská Bystrica.

Svoje rozhodnutie krajský súd zdôvodnil tým, že odporca správne zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva k lesným pozemkom zo zámennej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom a účastníkom Lesy SR, keďže platí, že vlastníctvo k lesným pozemkom vo vlastníctve Slovenskej republiky nemožno previesť ak zákon č. 326/2005 Z.z. alebo osobitné predpisy neustanovujú inak (§ 50 ods. 1 zákona o lesoch). V zmysle § 50 ods. 7 a ods. 10 zákona o lesoch na zámenu lesných pozemkov vo vlastníctve štátu sa vyžaduje súhlas ministerstva, ktorý možno dať len vtedy, ak správca preukáže nákup lesných pozemkov v primeranej hodnote, výmere, polohe a hospodárskom stave zodpovedajúcom predaným lesným pozemkom. Zámenná zmluva bola uzavretá v zmysle § 611 Občianskeho zákonníka, t.j. účastníci zmluvy boli predávajúcou a kupujúcou stranou. Účastníci zmluvu uzavreli dňa 26.4.2010, avšak pre platný prejav vôle správcu lesných pozemkov vo vlastníctve štátu sa vyžadoval súhlas ministerstva, ktorý bol daný písomne dňa 28.6.2010. Návrh na vklad bol daný dňa 7.7.2010 a dňa 19.7.2010 účastník zmluvy Lesy SR písomne oznámili odporcovi späťvzatie návrhu na vklad z dôvodu zrušenia súhlasu Ministerstva pôdohospodárstva SR zo dňa 9.7.2010 rozhodnutím ministra. Navrhovateľ nesúhlasil so späťvzatím návrhu na vklad a odporca pokračoval v konaní, pretože zámenná zmluva do rozhodnutia odporcu o povolení vkladu nebola účinná. Preto námietka navrhovateľa, že daním súhlasu je zmluva účinná v zmysle článku 8 zmluvy nie je v súlade so zákonom. Podľa názoru súdu podklady pre súhlas ministerstva sa v spise nenachádzajú. Súhlas so zámennou lesných pozemkov na Ministerstve pôdohospodárstva SR podpísal Ing. V. P., ktorý ale v zmysle poverenia zo dňa 16.9.2009 bodu 5 mal poverenie okrem iného len na uzatváranie zmlúv o zámene v zmysle § 50 ods. 7 zákona o lesoch, ale nemal poverenie na uzatváranie zmlúv k zámene lesných pozemkov v zmysle § 50 ods. 10 zákona o lesoch, kde zákon *expresis verbis* uvádza zámenu lesných pozemkov. Rušenie všetkých súhlasov k zámene lesných pozemkov vydaných k 9.7.2010, t.j. do 9.7.2010 prípisom Ministra pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja je preto právny akt s jednoznačným obsahom a námietky

navrhovateľa sú k nemu právne irelevantné v súvislosti s tým, že bolo zrušené poverenie Ing. P. udeľovať súhlasy a Ing. P. udeľoval súhlasy aj k zámene lesných pozemkov podľa § 50 ods. 10 zákona o lesoch, k čomu ale poverenie vôbec nemal čo vyplýva z obsahu poverenia.

Odporca podľa názoru krajského súdu pri rozhodovaní o povolení vkladu v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona bral do úvahy všetky skutkové a právne skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie vkladu, a keďže podmienky na povolenie vkladu neboli splnené, správne návrh zamietol, na základe čoho krajský súd rozhodnutie odporcu potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 250k ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ. V odvolaní namietal, že súhlas Ministra pôdohospodárstva SR potrebný k vkladu zámennej zmluvy bol potrebný nie pre platnosť prejavu vôle, ale pre účinnosť tohto prejavu. Prejav súhlasu Ministerstva pôdohospodárstva zo dňa 28.6.2010 bol jednoznačne zákonný. Z textu zámennej zmluvy vyplýva, že zámenná zmluva nadobúda platnosť podpisom zmluvných strán a účinnosť dňom udelenia súhlasu Ministerstva pôdohospodárstva. Návrh na vklad podaný oboma účastníkmi predmetnej zmluvy spĺňal teda všetky zákonné náležitosti vyžadované podľa ustanovenia § 30 zákona o katastri nehnuteľností. Predmetná zámenná zmluva obsahovala podstatné náležitosti zmluvy, úkon bol urobený v predpísanej forme, prevodcovia boli oprávnení nakladať s prevádzanými nehnuteľnosťami a prejavy vôle boli určité a zrozumiteľné, právo nakladať s prevádzanými nehnuteľnosťami nebolo obmedzené na strane žiadneho z účastníkov ako zámennej zmluvy, tak ani vkladového konania. Účel zmluvy podľa neho nijako neodporoval zákonu. Zámenná zmluva bola výhodná pre obe strany, zákon neobchádzala, ani sa nepriečila dobrým mravom. Z podanej žiadosti o udelenie súhlasu na zámenu nehnuteľností vyplýva, že všetky požiadavky určené metodickým pokynom ministerstva na takéto konanie boli splnené, takisto ako zo znaleckého posudku č. 2/2010 zo dňa 8.3.2010 vypracovaného Ing. Z. H. Súhlas so zámenou lesných pozemkov za Ministerstvo pôdohospodárstva SR podpísal Ing. V. P., ktorý v zmysle poverenia zo dňa 16.9.2009 bodu 5 mal poverenie okrem iného len na uzatváranie zmlúv o zámene v zmysle § 50 ods. 7 zákona o lesoch, ale nemal poverenie na uzatváranie zmlúv o zámene lesných pozemkov v zmysle § 50 ods. 10 zákona o lesoch.

Z dikcie ustanovenia § 50 ods. 7 zákona o lesoch vyplýva požiadavka udelenia súhlasu ministerstva pôdohospodárstva k zámene, výpožičke a prevodu správy lesného majetku vo vlastníctve štátu, kým ustanovenie § 50 ods. 10 o lesoch určuje, kedy je možné takýto súhlas vydať. Ustanovenie § 50 ods. 10 o lesoch neurčuje iný typ súhlasu. Navrhovateľ poukázal aj na to, že v prípade ak by aj Ing. P. nemal dostačujúce poverenie v zmysle ustanovenia § 122 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, na zastúpenie sa použili ustanovenia § 22 – 24, 26-33 a 33a a 33b Občianskeho zákonníka.

Ministerstvo pôdohospodárstva nikdy neadresovalo žiadateľovi súhlas oznámenie, ktoré by obsahovalo informáciu o prekročení plnomocenstva a neschválení takéhoto úkonu.

Navrhovateľ nesúhlasí ani s výkladom ministerstva pôdohospodárstva, ktorým mali byť zrušené všetky súhlasy k zámene lesných pozemkov vydaných k 9.7.2010. V prípade ak by bolo skutočne možné vyložiť tento akt ministerstva, tak ako naznačuje súd, znamenalo by to, že absolútne všetky súhlasy udelené k zámene lesných pozemkov do dňa 9.7.2010 by boli zrušené a všetky subjekty, ktoré na základe právoplatných povolení vkladov vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti nadobudli právo k zamieňaným nehnuteľnostiam by nadobudli z neúčinných zmlúv a teda bez právneho titulu. Takýto výklad úkonu ministra výrazne narúša právnu istotu ohľadne vlastníckych vzťahov k zamieňaným nehnuteľnostiam a ohrozuje dobromyseľne nadobudnuté práva osôb.

Súd sa nedostatočne vyporiadal s dôvodmi svojho názoru o neplatnosti predmetnej zámennej zmluvy podľa ustanovení § 39 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ trval na tom, že posudzovaná zámenná zmluva je platná a účinná, bola uzavretá v súlade s právnym poriadkom SR. Zákon nezmocňuje žiaden správny orgán na preskúmanie a rušenie platných a účinných súhlasov na zámenu lesných pozemkov. Vzhľadom na to, že krajský súd vychádzal vo svojom rozhodnutí z nesprávneho právneho posúdenia a z nesprávnych skutkových zistení vo veci, z vykonaných dôkazov vyvodil zrejme logické nesprávnosti a nevykonal vo veci dostatočné dokazovanie, resp. nevzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré majú podstatný vplyv na samotný priebeh a výsledok konania a dokazovania, ako i preto, že sa nevysporiadal so zákonnosťou rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja SR č. 1109/2010-100 zo dňa 9.7.2010, ktorého obsahom malo byť zrušenie vydaných súhlasov k zámenným zmluvám, navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a napadnutý výrok zmenil tak, že zruší rozhodnutie

Správy katastra Prievidza č. V 3022/2010 zo dňa 25.9.2010 a vráti vec Správe katastra Prievidza na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods.1 v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods.2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 20. júna 2012 (§ 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutia a postupov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti OSP (§ 250l ods. 1 OSP).

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je uvedené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Predmetom preskúmaného konania v danej veci je rozhodnutie a postup správneho orgánu, ktorým tento zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva zo zámennej zmluvy, ktorú uzavreli dňa 26.4.2010 navrhovateľ a Slovenská republika – Lesy SR š.p. Banská Bystrica.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky preto v zmysle námietok navrhovateľa bolo posúdiť, či postup odporcu v správnom konaní bol v súlade so zákonom, keď zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva zo zámennej zmluvy z dôvodu, že bol zrušený súhlas Ministerstva pôdohospodárstva SR k vykonaniu takejto zámeny.

Najvyšší súd má z obsahu spisového materiálu nesporne preukázané, že zmluva medzi účastníkmi zmluvy bola uzavretá v zmysle § 611 Občianskeho zákonníka, t.j. účastníci zmluvy boli predávajúcou a kupujúcou stranou. Účastníci zmluvu uzavreli dňa 26.4.2010, avšak pre platný prejav vôle správcu lesných pozemkov vo vlastníctve štátu sa vyžadoval súhlas ministerstva a tento bol daný dňa 28.6.2010 v písomnom súhlase Ministerstva pôdohospodárstva SR č. 2159/2010-720/877. V súhlase bolo uvedené, že zámena je v súlade s ustanovením § 50 ods. 10 zákona o lesoch napriek tomu, že sa zamieňali pozemky nerovnakej výmery v neprospech Lesov SR a cena pozemkov bola rozdielna. Návrh na vklad bol daný dňa 7.7.2010 avšak dňa 19.7.2010 účastník zmluvy Lesy SR písomne oznámili odporcovi späťvzatie návrhu na vklad z dôvodu zrušenia súhlasu Ministerstva pôdohospodárstva SR zo dňa 9.7.2010 rozhodnutím Ministra pôdohospodárstva, životného prostredia a regionálneho rozvoja SR. Navrhovateľ nesúhlasil so späťvzatím návrhu na vklad a odporca pokračoval v konaní, pretože zámená zmluva do rozhodnutia odporcu povolením vkladu nebola účinná. Odporca pri rozhodovaní o povolenie vkladu v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona dospel k záveru, že podmienky na vklad neboli splnené, nakoľko nebol doložený súhlas Ministerstva pôdohospodárstva SR na zámenu pozemkov a preto návrh zamietol.

Podľa § 50 ods. 7 zákona č. 326/2005 Z.z. na zámenu, nájom, výpožičku a prevod lesného majetku vo vlastníctve štátu sa vyžaduje súhlas ministerstva, okrem prevodu správy lesného majetku vo vlastníctve štátu, v správe právnickej osoby založenej alebo zriadenej Ministerstvom obrany alebo zriadenej Ministerstvom životného prostredia SR. Súhlas ministerstva sa vyžaduje aj na vyňatie, ktoré sa dotýka lesných pozemkov podľa § 3 ods. 1 písm. a/ až c/ a e/ vo vlastníctve štátu, okrem vyňatia vo vojenských lesoch a v rekreačných

oblastiach zriadených pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona a rozhodovania podľa § 3 ods. 2.

Podľa § 50 ods. 10 zákona č. 326/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov ministerstvo môže dať súhlas na zámenu lesných pozemkov a lesných porastov na nich vo vlastníctve štátu, ak ich hodnota zistená znaleckým posudkom podľa predpisov v stanovení všeobecnej hodnoty majetku a výmera nie je v porovnaní s hodnotou a výmerou lesných pozemkov a lesných pozemkov na nich vo vlastníctve iných osôb vyššia o viac ako 10 %. Ak hodnota zamieňaných lesných pozemkov a lesných porastov na nich nie je rovnaká, výšku a spôsob úhrady jej rozdielu upravuje zámenná zmluva.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. v platnom znení správa katastra preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada správa katastra aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v intenciách vyššie citovaných ustanovení katastrálneho zákona preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu a dospel k záveru, že odporca ako orgán verejnej moci uplatnil svoju kompetenciu v súlade so zákonom. Správa katastra je ako orgán štátnej správy súčasťou výkonnej moci štátu a je v jej kompetencii rozhodovať, či sú splnené podmienky na povolenie zápisu práv k nehnuteľnostiam do katastra na základe vkladu práv k nehnuteľnostiam. V priebehu vkladového konania správa katastra ako správny orgán posudzuje podstatné náležitosti príslušného zmluvného typu a to z hľadiska kritérií, ktoré sú ustanovené v § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona. To znamená, že vkladové konanie predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom správa katastra ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov posudzuje skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad. Z ustanovenia § 46 Správneho poriadku v spojení s § 22 ods. 5 katastrálneho zákona vyplýva, že pre rozhodnutie katastra sú rozhodujúce podmienky v čase vydania rozhodnutia o povolení alebo zamietnutí vkladu. V danom prípade neudelenie súhlasu Ministerstva pôdohospodárstva

so zámenou pozemkov je významnou procesnou okolnosťou, na ktorú musí správa katastra prihliadať. Podľa zákonnej úpravy (§ 31 katastrálneho zákona) správa katastra rozhoduje podľa skutkového aj právneho stavu existujúceho v čase rozhodovania o povolení vkladu, z čoho vyplýva, že nie je významné, či skutočnosti, ktoré bránia povoleniu vkladu nastali až po uzavretí zmluvy, resp. až po začatí vkladového konania. Doručením odvolania súhlasu ministerstva pôdohospodárstva so zámenou pozemkov správe katastra nastali účinky tohto úkonu a správa katastra, ako bolo vyššie uvedené, bola povinná na túto skutočnosť prihliadnúť. Správa katastra skúma iba, či sú splnené zákonom požadované skutočnosti, neskúma však a neposudzuje, príčiny odvolania súhlasu. Táto hmotnoprávna rovina odvolania súhlasu je posudzovateľná iba v občianskoprávnom konaní.

S prihliadnutím na vyššie uvedený právny názor sa Najvyšší súd SR podrobnejšie nezaoberal konkrétnymi námietkami navrhovateľa v odvolaní, nakoľko pri tomto výklade zákonných ustanovení strácajú význam.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako odvolací súd dospel k záveru, že námietky navrhovateľa uvedené v odvolaní neobstoja a preto stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom uvedeným i v odvolaní napadnutého rozsudku, na ktoré zároveň poukazuje, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP, nakoľko navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a odporcovi náhrada trov konania zo zákona neprislúcha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. júna 2012

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková